

Her Nasıl Olacaksa Gelsin

– H.Hüseyin · 25 Mart 2010

Her nasıl olacaksa gelsin
Nasıl vuracaksa kıyılarımı ateşten oklar
Yanmam yine de
Senin yaktığın kadar.

Nerede en son konakladığım hanlar
Ki hancı yok yolcu yok bir garip harabe
Ve bir köşede sessizce oturup beklediğim an'lar

Çözüldü şimdi zaman mefhumu düşüncemde
Ne bitiş bir son ne son bir bitiş artık
Manasız yek ne sak cümlelerde

-Nihayetlendi saltanat, düşmeyen cemreler de-

Her nasıl olacaksa gelsin
Nasıl düşecekse düşsün düşlerime hayâlin
Korkutamaz yine de
Gerçeğin kadar

Haydi, bitirelim bilmeceleri var mısın?
Benim elimde dört başı mamur bir aşk
Senin elinde,
Demoklesin kılıcı gibi tepemde duran ayrılık
Kör bir düğüm yüreğimde vuslat

Ve kılıç kesiyor, düğüm çözüldü
Düştü aşk,
Ayrılık elde var bir
Diğeri yalnızlık

Ki aşk artık iki dağın arası kadar uzak

Her nasıl olacaksa gelsin
Gelebildiğince üstüme vurgunlar

Yine de yıkılmam
Senin yıktığın kadar

Sus!....
Sesin yankılanıyor uçurumlarda
Duymak ölüme eş değer

Oysa ne ümitler gizlemiştim kuytularda

Her nasıl olacaksa gelsin
Yolun başında terk ettiğim çocuksu masumiyetim
Çıksın artık gölgelerin arasından gün yüzüne

-Ben öksüz ve yapayalnız, anılarım kimsesiz ve yetim-
.....

Haydi, git artık.
Değişmeyecek nasılsa yaşananlar
Hayâlini kurduğun zamanlarda değiliz

Tükendi mum ışığında yorgun an'lar

Hüseyin AKOVALI